

WYROK

Warszawa, dnia 20 lipca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Katarzyna Odrzywolska

Protokolantka: Karina Karpińska

po rozpoznaniu na rozprawie z udziałem stron i uczestników postępowania w dniu

15 lipca 2026 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 22 czerwca przez wykonawcę RescuLine Sp. z o.o. z siedzibą w Zielonej Górze

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego, którym jest: Wojskowy Ośrodek Farmacji i Techniki Medycznej w Celestynowie

przy udziale uczestnika wykonawcy Stryker Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. uwzględnić odwołanie i nakazuje zamawiającemu: unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz powtórzenie czynności badania i oceny ofert, w tym odrzucenie oferty złożonej przez wykonawcę Stryker Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Prawo zamówień publicznych, jako niezgodnej z treścią specyfikacji warunków zamówienia;

2. kosztami postępowania obciąża zamawiającego Wojskowy Ośrodek Farmacji i Techniki Medycznej w Celestynowie, i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego RescuLine Sp. z o.o. z siedzibą w Zielonej Górze, tytułem wpisu od odwołania;

2.2. zasądza od zamawiającego na rzecz odwołującego kwotę 15 000 zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione tytułem wpisu od odwołania.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga

za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie

- Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:

Uzasadnienie

Wojskowy Ośrodek Farmacji i Techniki Medycznej w Celestynowie (dalej „zamawiający”) prowadzi, na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2026 r., poz. 793) - dalej: „ustawa Pzp” postępowanie

o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego pn. „Dostawa defibrylatorów”; znak sprawy WOFITM/36/2026/PN (dalej „postępowanie” lub „zamówienie”), o wartości szacunkowej przekraczającej kwoty progów unijnych, o których mowa w art. 3 ustawy Pzp.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 28 kwietnia 2026 r. pod numerem OJ S 2026/82- 288739.

W dniu 10 czerwca 2026 r. zamawiający poinformował o wyborze jako najkorzystniejszej w postępowaniu, oferty złożonej przez wykonawcę Stryker Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej „Stryker” lub „przystępujący”).

W dniu 22 czerwca 2026 r. przez wykonawcę RescuLine Sp. z o.o. z siedzibą w Zielonej Górze (dalej „odwołujący”), zostało wniesione odwołanie na czynności i zaniechania zamawiającego w postępowaniu.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie niżej wymienionych przepisów ustawy Pzp:

1) art. 16 pkt 1 w związku z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp poprzez zaniechanie czynności odrzucenia oferty złożonej przez wykonawcę Stryker pomimo, że treść tej oferty jest niezgodna z warunkami zamówienia; w konsekwencji tego naruszenia zamawiający dokonał wyboru oferty wykonawcy Stryker jako najkorzystniejszej, mimo że oferta ta podlega odrzuceniu;

2) art. 16 pkt 1 w związku z art. 107 ust. 2 ustawy Pzp poprzez zaniechanie wezwania wykonawcy Stryker do uzupełnienia przedmiotowego środka dowodowego dotyczącego torby transportowej dla zaoferowanego defibrylatora, wskutek czego, w przypadku niepotwierdzenia się zarzutu nr 1, dokonana czynność wyboru oferty najkorzystniejszej miała charakter przedwczesny.

Wskazując na powyższe, odwołujący wnosił o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu:

- 1) unieważnienia czynności wyboru oferty Stryker jako najkorzystniejszej;
- 2) powtórzenia czynności badania i oceny ofert, w tym odrzucenia oferty złożonej przez wykonawcę Stryker z przyczyn wskazanych w niniejszym odwołaniu;
- albo alternatywnie, w przypadku nieuwzględnienia zarzutu nr 1:
- 3) powtórzenia czynności badania i oceny ofert i wezwania wykonawcy Stryker do uzupełnienia wymaganego przedmiotowego środka dowodowego dotyczącego torby transportowej dla zaoferowanego defibrylatora.

Zamawiający poinformował wykonawców, zgodnie z art. 524 ustawy Pzp, o wniesieniu odwołania, wzywając uczestników postępowania do złożenia przystąpienia.

Wykonawca Stryker Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie zgłosił swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego. W przystąpieniu zaprezentował argumentację wskazującą na niezasadność podnoszonych przez odwołującego zarzutów.

Zamawiający złożył do akt sprawy pismo procesowe z 30 czerwca 2026 r., w którym wnosił o oddalenie odwołania w całości i zaprezentował uzasadnienie prawne i faktyczne, dowodząc prawidłowości podjętych w postępowaniu czynności.

Odwołujący w piśmie z 15 lipca 2026 r. zaprezentował swoje stanowisko wobec odpowiedzi na odwołanie oraz wobec treści wyrażonych w zgłoszonym przystąpieniu.

W związku z podtrzymaniem przez odwołującego zarzutów i żądań zawartych w odwołaniu, Izba skierowała sprawę do rozpoznania na rozprawie. Odwołujący na posiedzeniu potwierdził, że zarzuty opisane w pkt 2 odwołania, polegające na naruszeniu art. 16 pkt 1 w zw. z art. 107 ust. 2 ustawy Pzp zostały postawione jako ewentualne, wyłącznie na wypadek oddalenia zarzutów opisanych w pkt 1 odwołania. Powyższe jest zgodne z treścią żądań, jakie odwołujący sformułował w odwołaniu.

Krajowa Izba Odwoławcza, po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowej sprawie, na podstawie zebranego materiału dowodowego, po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, przesłaną przez zamawiającego w formie elektronicznej, po zapoznaniu się z treścią odwołania, odpowiedzią na nie, a także po wysłuchaniu stanowisk stron i uczestnika postępowania, złożonych ustnie do protokołu w toku rozprawy ustaliła i zważyła, co następuje

Izba ustaliła, że nie zaszła żadna z przesłanek, o których stanowi art. 528 ustawy Pzp, skutkujących odrzuceniem odwołania.

Izba dokonała również badania spełnienia przez odwołującego przesłanek określonych w art. 505 ustawy Pzp, to jest kwestii posiadania przez niego legitymacji do wniesienia odwołania uznając, że wykonawca ma interes we wniesieniu odwołania i uzasadnił powyższe w treści wniesionego odwołania.

Odwołujący jest wykonawcą ubiegającym się o zamówienie i złożył w postępowaniu ofertę, uzyskując wysoką ocenę punktową w kryteriach oceny ofert. Wskutek naruszenia przepisów ustawy Pzp jego oferta nie została wybrana jako najkorzystniejsza. Gdyby zamawiający postąpił zgodnie z przepisami ustawy Pzp, oferta wykonawcy Stryker zostałaby odrzucona, a oferta odwołującego byłaby ofertą najkorzystniejszą. Tym samym odwołujący poniósł szkodę, polegającą na utracie możliwości uzyskania zamówienia i osiągnięcia zysku, który mógłby osiągnąć w wyniku jego realizacji.

W konsekwencji odwołujący wykazał, że posiada interes w uzyskaniu zamówienia, zgodnie z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp.

Izba dopuściła dowody z dokumentacji postępowania, przesłanej przez zamawiającego do akt sprawy w wersji elektronicznej.

Izba oddaliła wniosek odwołującego o przeprowadzenie dowodu z okazania urządzenia Lifepack 15, o co odwołujący wnosił na posiedzeniu. Izba wskazuje, że wniosek taki, jako że miał potwierdzać argumentację odwołującego zawartą w odwołaniu, powinien zostać sformułowany i ujęty w treści odwołania. W ocenie Izby przepisu art. 535 ust. 1 ustawy Pzp nie można wyklądać w ten sposób, że stanowi on zezwolenie na składanie wszelkich dowodów na dzień przed rozprawą lub w dniu rozprawy, albowiem ratio legis wprowadzenia względnej prekluzji dowodowej była koncentracja materiału dowodowego w pierwszych pismach procesowych stron i uczestników. Zatem możliwość składania wniosków dowodowych na dzień przed rozprawą lub w dniu rozprawy dotyczy tylko takich wniosków dowodowych, których strona lub uczestnik nie mogli powołać w pierwszych stanowiskach pisemnych, bo nie znali argumentacji przeciwników procesowych, czyli wyłącznie dowodów na odparcie stanowiska strony przeciwnej. Gdyby ten przepis wyklądać inaczej, to względna prekluzja dowodowa byłaby przepisem martwym, a wnioski dowodowe co do zasady byłyby składane aż do otwarcia rozprawy. W ocenie KIO nie doprowadziłoby to do osiągnięcia celów zmian wprowadzonych ustawą deregulacyjną, która miała na celu uporządkowanie postępowania

i ograniczenie sytuacji zaskakiwania przeciwnika procesowego pismami składanymi w ostatnim możliwym momencie. W konsekwencji wniosek dowodowy z okazania urządzenia, złożony na posiedzeniu nie mógł przez Izbę zostać dopuszczony. Jeśli odwołujący uznawał zasadność jego przeprowadzenia, ten winien zostać powołany już w dacie wnoszenia odwołania.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła, co następuje

Izba ustaliła, że przedmiotem zamówienia, zgodnie z opisem zawartym w specyfikacji warunków zamówienia (dalej „SWZ”) jest dostawa defibrylatorów.

W szczegółowym opisie przedmiotu zamówienia (dalej „SOPZ”) - załącznik nr 6.1.

do SWZ, pkt IV Monitorowanie EKG, poz. 26 zamawiający określił następujący parametr wymagany:

„Monitorowanie co najmniej 3, 6 (lub 5) i 12 odprowadzeń EKG za pomocą odpowiedniego kabla. Automatyczne wykrywanie kabla”.

Następnie w dniu 13 maja 2026 r. zamawiający udzielił odpowiedzi na wnioski o wyjaśnienie treści SWZ, w tym na pytanie nr 12 w brzmieniu:

„Dot. pkt 26. W związku z wymogiem monitorowania co najmniej 3, 6 (lub 5) i 12 odprowadzeń EKG, zwracamy się z prośbą o potwierdzenie, że Zamawiający wymaga, aby oferowany defibrylator umożliwiał monitorowanie na ekranie urządzenia co najmniej 3, 6 (lub 5) oraz 12 odprowadzeń EKG, w zależności od zastosowanego przewodu.

Jednocześnie wskazujemy, iż możliwość monitorowania EKG stanowi jedno z kluczowych zadań defibrylatora i jest niezbędna dla zapewnienia operatorowi szybkiego oraz prawidłowego rozpoznania ewentualnych zaburzeń czynności serca, co ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa pacjenta oraz skuteczności podejmowanych działań medycznych”.

wyjaśniając:

„Odpowiedź: Zamawiający informuje, że potwierdza, że wymaga możliwości monitorowania na ekranie urządzenia odpowiednio co najmniej 3, 5 lub 6 oraz 12 odprowadzeń EKG

- w zależności od zastosowanego przewodu i konfiguracji monitorowania”.

Izba ustaliła ponadto, że swoje oferty w postępowaniu złożyło 3 wykonawców, w tym odwołujący i wykonawca Stryker.

Wykonawca Stryker zaoferował zamawiającemu defibrylator Lifepak 15.

Zamawiający dokonał wyboru oferty najkorzystniejszej - wykonawcy Stryker, o czym poinformował wykonawców w dniu 10 czerwca 2026 r.

Z powyższą decyzją nie zgodził się odwołujący, składając swoje odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 22 czerwca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, co następuje

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, stanowiska stron, a także zakres zarzutów podnoszonych w odwołaniu Izba uznała, że odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie Izba przywołała treść przepisów, które znajdują zastosowanie w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp zamawiający odrzuca taką ofertę, której treść jest niezgodna z warunkami zamówienia.

Zgodnie z art. 7 pkt 29 ustawy Pzp przez warunki zamówienia należy rozumieć warunki dotyczące zamówienia lub postępowania o udzielenie zamówienia, wynikające

w szczególności z opisu przedmiotu zamówienia, wymagań związanych z realizacją zamówienia, kryteriów oceny ofert, wymagań proceduralnych lub projektowanych postanowień umowy w sprawie zamówienia publicznego.

W świetle art. 135 ust. 1 ustawy Pzp wykonawca może zwrócić się do zamawiającego z wnioskiem o wyjaśnienie treści specyfikacji warunków zamówienia. Zamawiający jest obowiązany udzielić wyjaśnień niezwłocznie, jednak nie później niż na 6 dni przed upływem terminu składania ofert albo nie później niż na 4 dni przed upływem terminu składania ofert

w przypadku, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp, pod warunkiem, że wniosek o wyjaśnienie treści SWZ wpłynął do zamawiającego nie później niż na odpowiednio 14 albo 7 dni przed upływem terminu składania ofert (art. 135 ust. 2 ustawy Pzp).

Jak stanowi przepis art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp odrzuceniu podlega oferta, której treść jest niezgodna z warunkami zamówienia. Przy tym treść oferty winna być rozumiana jako oświadczenie woli wykonawcy (zawartość merytoryczna oferty) odnoszące się do zakresu, rodzaju lub sposobu realizacji przedmiotu zamówienia, którego wykonanie wykonawca deklaruje. To z kolei powinno być zgodne ze świadczeniem, którego zaoferowania wymagał zamawiający w dokumentach zamówienia. Zamawiający w toku badania ofert ma obowiązek zweryfikować czy oferowane mu roboty budowlane, dostawy lub usługi odpowiadają tym wymaganiom co do rodzaju, zakresu, ilości, jakości, warunków realizacji i innych elementów, jakie uznał za istotne dla zaspokojenia jego potrzeb, jeżeli znalazło to odzwierciedlenie

w ramach opisu przedmiotu zamówienia (z uwzględnieniem proponowanych warunków umowy).

Izba zwraca także uwagę, że jak stanowi przepis art. 135 ust. 1 ustawy Pzp

- wykonawca może zwrócić się do zamawiającego z wnioskiem o wyjaśnienie treści SWZ. Zamawiający jest obowiązany udzielić wyjaśnień niezwłocznie, jednak nie później niż na 6 dni przed upływem terminu składania ofert albo nie później niż na 4 dni przed upływem terminu składania ofert w przypadku, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp, pod warunkiem że wniosek o wyjaśnienie treści SWZ wpłynął do zamawiającego nie później niż na odpowiednio 14 albo 7 dni przed upływem terminu składania ofert (art. 135 ust. 2 ustawy Pzp).

Co istotne ratio legis cytowanego wyżej przepisu art. 135 ust. 2 ustawy Pzp polega na uzyskaniu przez wykonawców pewności co do wymagań zawartych w SWZ, w szczególności dotyczących opisu przedmiotu zamówienia i w konsekwencji umożliwieniu podjęcia decyzji, czy są w stanie ubiegać się o udzielenie zamówienia i złożyć oferty nie podlegające odrzuceniu. Odpowiedzi udzielane przez zamawiającego w toku postępowania mają zatem doniosłe znaczenie, gdyż to w nich dopiero niejednokrotnie zamawiający tłumaczy, co miał na myśli, doprecyzowuje znaczenie danego zapisu, rozstrzyga wątpliwości interpretacyjne. Może też jednak zdarzyć się taka sytuacja, w której na skutek zadanego przez wykonawcę pytania, zamawiający zmieni treść konkretnego postanowienia SWZ, np. złagodzi warunek udziału w postępowaniu, zmieni opis przedmiotu zamówienia, skoryguje kryterium. Przy czym, jeśli zamawiający dokona takich zmian w toku udzielonych wyjaśnień to wówczas, jak podkreśla się w orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej, modyfikacje takie stają się wiążące dla wszystkich podmiotów ubiegających się o zamówienie.

Jak wskazano w orzeczeniu z dnia 28 sierpnia 2018 r., sygn. akt KIO 1615/18 treść odpowiedzi na pytania wykonawców udzielona w trybie art. 135 ust. 1 i 2 ustawy Pzp - stanowi integralną część SWZ i ocena ofert wykonawców winna być dokonywana z uwzględnieniem wyjaśnień i zmian specyfikacji dokonanych w ramach udzielonych odpowiedzi. Analogicznie

w przypadku zmiany SWZ. W wyroku z dnia 14 sierpnia 2018 r., sygn. akt KIO 1479/18 Krajowa Izba Odwoławcza zwróciła uwagę, że odpowiedzi udzielane w ramach wyjaśnień treści specyfikacji zamówienia są bezwzględnie wiążące dla wykonawców. Odpowiedź

na pytanie związane ze specyfikacją staje się jej częścią i może zmieniać jej pierwotną treść. W takim przypadku zamawiający nie musi dokonywać żadnych dodatkowych czynności, ponieważ zarówno on, jak i wykonawcy, są związani treścią pytań i odpowiedzi. Odpowiedziom na pytania dotyczące SWZ są przypisywane skutki doniosłe, są one bowiem uznawane

za rodzaj wykładni autentycznej, wiążącej obie strony.

Izba, po analizie akt sprawy, zapoznaniu się z argumentacją odwołującego, jak też stanowiskami zamawiającego i przystępującego uznała, że zamawiający dokonał nieprawidłowej oceny oferty wykonawcy Stryker, uznając ją za najkorzystniejszą, pomimo że ta powinna zostać odrzucona jako niezgodna z treścią SWZ.

Jak bowiem wynika z poczynionych ustaleń faktycznych zamawiający, zgodnie z zapisami zamieszczonymi w szczegółowym opisie przedmiotu zamówienia (SOPZ - załącznik nr 6.1. do SWZ) w punkcie IV (Monitorowanie EKG) w poz. 26 - określił następujący parametr wymagany:

„Monitorowanie co najmniej 3, 6 (lub 5) i 12 odprowadzeń EKG za pomocą odpowiedniego kabla. Automatyczne wykrywanie kabla”.

Przedmiotowe wymaganie było następnie przedmiotem wyjaśnień. Zamawiający, odpowiadając na pytania do SWZ w piśmie z 13 maja 2026 r., na pytanie nr 12 o treści:

„Dot. pkt 26. W związku z wymogiem monitorowania co najmniej 3, 6 (lub 5) i 12 odprowadzeń EKG, zwracamy się z prośbą o potwierdzenie, że Zamawiający wymaga, aby oferowany defibrylator umożliwiał monitorowanie na ekranie urządzenia co najmniej 3, 6 (lub 5) oraz 12 odprowadzeń EKG, w zależności od zastosowanego przewodu.

Jednocześnie wskazujemy, iż możliwość monitorowania EKG stanowi jedno z kluczowych zadań defibrylatora i jest niezbędna dla zapewnienia operatorowi szybkiego oraz prawidłowego rozpoznania ewentualnych zaburzeń czynności serca, co ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa pacjenta oraz skuteczności podejmowanych działań medycznych”.

udzielił następującej odpowiedzi:

„Zamawiający informuje, że potwierdza, że wymaga możliwości monitorowania na ekranie urządzenia odpowiednio co najmniej 3, 5 lub 6 oraz 12 odprowadzeń EKG - w zależności od zastosowanego przewodu i konfiguracji monitorowania”.

Z kolei urządzenie, które wykonawca Stryker oferuje w ramach postępowania

to Monitor/ defibrylator LIFEPAK 15, który jak sam wskazywał przystępujący w swoim piśmie procesowym (przystąpieniu) monitoruje wszystkie wykorzystywane odprowadzenia EKG, przy czym nie wyświetla ich na ekranie w jednym czasie. Tłumaczył przy tym, że istnieje możliwość prezentacji na ekranie dowolnie wybranych krzywych z wszystkich badanych

odprowadzeń, jednak możliwe jest to po wybraniu przez użytkownika określonych odprowadzeń do wyświetlenia. Pozostałe odprowadzenia w tym czasie nie są widoczne na ekranie tylko działają w tle, a zatem nie są na ekranie widoczne. Powyższe wynika także z przedłożonej przez przystępującego Instrukcji obsługi Monitora/defibrylatora LIFEPAK 15 (str. 35, 54, 56 Instrukcji).

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do kwestii rozumienia wymagań SWZ, które to stały się następnie przedmiotem wyjaśnień w piśmie z 13 maja 2026 r. Zamawiający i wykonawca Stryker dokonywali interpretacji tych zapisów, jak też wprowadzonych do dokumentacji zmian w sposób zasadniczo odbiegający od tego, co wywodził odwołujący w treści odwołania.

Izba w tym zakresie podzieliła pogląd odwołującego. Należy podkreślić, że zamawiający, w odpowiedzi na pytanie nr 12 (pismo z 13 maja 2026 r.) dokonał interpretacji wymagań opisanych w SOPZ (załącznik nr 6.1 do SWZ) i na precyzyjnie zadane pytanie przez jednego z wykonawców jednoznacznie potwierdził, że wymaga, aby dostarczane urządzenie posiadało możliwości monitorowania na ekranie urządzenia odpowiednio co najmniej 3, 5 lub 6 oraz 12 odprowadzeń EKG - w zależności od zastosowanego przewodu i konfiguracji monitorowania.

Wymaganie „monitorowanie” w tym przypadku powinno być interpretowane, co przywoływał odwołujący w treści odwołania, zgodnie z definicją tego słowa ze Słownika Języka Polskiego (strona internetowa), które to oznacza nadzorowanie w ciągły sposób jakiegoś procesu, zjawiska lub miejsca. Z kolei w nomenklaturze medycznej oraz aparatury medycznej pojęcie to oznacza proces ciągłej, dynamicznej obserwacji parametrów życiowych pacjenta w czasie rzeczywistym (real-time).

Dodatkowo nie sposób pomijać w okolicznościach tej sprawy, że obok wymagania, aby urządzenie posiadało możliwość „monitorowania”, zamawiający doprecyzował, że to musi odbywać się „na ekranie”. W konsekwencji połączenie wymogu „monitorowania” odprowadzeń EKG, z dalszym uszczegółowieniem „na ekranie” prowadzić może do jednego w tym przypadku wniosku, tj. że defibrylator musi zapewniać możliwość ciągłego podglądu na ekranie 3, 5 lub 6 oraz 12 odprowadzeń EKG.

Przy tym wymaganie to w swej treści jest tak jednoznaczne, że zamawiający nie musiał posługiwać się dodatkowo takimi sformułowaniami na jakie wskazywał w odpowiedzi na odwołanie, tj.: „jednoczesne wyświetlanie”, „jednocześnie”, „równoczesna prezentacja”, „równoczesne wyświetlanie” czy też „wyświetlanie wszystkich 12 odprowadzeń w jednym widoku”, gdyż dla każdego wykonawcy powinno być jasne, że określenie „monitorować na ekranie” jest równoznaczne z umożliwieniem obserwowania wszystkich parametrów na ekranie, w jednym czasie.

Trudno bowiem twierdzić, że istnieje możliwość monitorowania, jeśli tak jak to ma miejsce w przypadku urządzenia oferowanego przez wykonawcę Stryker operator konfiguruje jedynie trzy kanały monitorowania, wybierając je z pełnego zestawu dwunastu, z kolei pozostałe działają jedynie „w tle”. Tym samym osoba obsługująca dane urządzenie nie ma możliwości bieżącego analizowania wszystkich możliwych i dostępnych danych, albowiem żeby taka możliwość istniała - dane te muszą być widoczne w taki sposób, aby możliwe było ich obserwowanie w czasie rzeczywistym, czyli tak jak zamawiający to doprecyzował w odpowiedzi na pytanie 12 - na ekranie.

Jak opisywał na rozprawie pełnomocnik odwołującego (lekarz medycyny, posiadający dwie specjalizacje z anestezjologii i intensywnej terapii oraz medycyny ratunkowej, z długoletnim doświadczeniem) w świetle postanowień dokumentacji postępowania nie budziło wątpliwości, że defibrylator musi zapewnić (personelowi medycznemu), w zależności od zastosowanego przewodu, możliwość monitorowania na ekranie:

- 1) 3 odprowadzeń EKG,
- 2) 5 lub 6 odprowadzeń oraz
- 3) 12 odprowadzeń EKG.

Przy tym sformułowanie „musi zapewnić” oznacza, że użytkownik urządzenia powinien mieć pełny wybór ile odprowadzeń EKG chce monitorować na ekranie - 3, 5 lub 6 czy też 12. Decyzja taka zależy od wielu czynników, a podejmuje ją operator urządzenia. To dane wyświetlane na ekranie defibrylatora są kluczowe i, w określonych sytuacjach, mogą być jedynymi, jakimi dysponować będzie personel medyczny (np. z uwagi na możliwe awarie drukarki zamontowanej w urządzeniu). Jeśli brak jest dostępu do wszystkich 12 parametrów monitorowania na ekranie urządzenia jednocześnie (a tak jest w przypadku urządzenia Lifepack 15) - możliwe są sytuacje zagrażające zdrowiu i życiu pacjenta. Stąd też zamawiający, udzielając odpowiedzi na pytania do SWZ, wyjaśnił że wymaga, aby taka możliwość monitorowania na ekranie istniała, przy czym z niezrozumianych przyczyn na etapie wyboru oferty - z wymagania tego rezygnuje. Należy przy tym wskazać, że istnieją liczne defibrylatory obecne na polskim rynku, które

wymóg taki spełniają, np. Zoll, Schiller, Corpuls, a także Lifepak 35 firmy Stryker.

W niniejszym postępowaniu za kluczowe należało uznać wyjaśnienia zamawiającego, których udzielił w piśmie z 13 maja 2026 r. Odpowiedź na pytanie 26 stanowiła doprecyzowanie i wyjaśnienie w jaki sposób należy rozumieć wymagania zamawiającego opisane w SWZ i każdy z wykonawców, składając swoją ofertę, winien do powyższych się dostosować. Jak już bowiem wyjaśniono wyżej odpowiedzi na pytania stanowią integralną część SWZ i ocena ofert wykonawców winna być dokonywana z uwzględnieniem wyjaśnień

i zmian specyfikacji dokonanych w ramach udzielonych odpowiedzi, przy czym zaznaczyć należy, że zamawiający nie musi dokonywać zmian w opisie przedmiotu zamówienia, wystarczy, jeśli z treści udzielonych odpowiedzi wynika, że intencją zamawiającego było dokonanie takiej zmiany.

Izba bez rozpoznania pozostawiła zarzuty naruszenia art. 16 pkt 1 w związku z art. 107 ust. 2 ustawy Pzp poprzez zaniechanie wezwania wykonawcy Stryker do uzupełnienia przedmiotowego środka dowodowego dotyczącego torby transportowej dla zaoferowanego defibrylatora z tego powodu, że zarzut ten odwołujący sformułował jako ewentualny, na wypadek oddalenia zarzutu 1. Skoro Izba uznała za zasadne zarzuty naruszenia art. 16 pkt 1 w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez wykonawcę Stryker, to zarzut 2 należało pozostawić bez rozpoznania.

Izba w tym zakresie pragnie przytoczyć, uznając powyższe stanowisko za własne uzasadnienie zawarte w Wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 listopada 2022 r., sygn. akt Zs 122/22. Sąd Okręgowy wskazał, że: „zarzut ewentualny na gruncie niniejszego postępowania należy zestawzić z powszechnie przyjętym i uznanym cywilistycznie roszczeniem ewentualnym. Ani prawo zamówień publicznych ani kodeks postępowania cywilnego nie precyzują pojęcia zarzutu ewentualnego. Jednakże ani jeden, ani drugi akt prawny nie ograniczają możliwości sformułowania zarzutu czy też roszczenia ewentualnego. Dodatkowo podkreślić należy, iż judykatura dopuszcza taką konstrukcję procesową. Skoro zatem dopuszczalne jest podnoszenie roszczenia ewentualnego w postępowaniach prowadzonych na podstawie k.p.c., to także w pełni dopuszczalne jest podnoszenie zarzutu ewentualnego w postępowaniach prowadzonych na podstawie Pzp. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, iż żądanie ewentualne zgłaszane jako dodatkowe na wypadek niemożności uwzględnienia przez Sąd żądania zasadniczego, jest szczególnym przypadkiem kumulacji roszczeń. Przy uwzględnieniu żądania zasadniczego Sąd nie orzeka w ogóle o żądaniu ewentualnym, a czyni to jedynie, gdy brak podstaw do uwzględnienia żądania zasadniczego (wyrok SN z dnia 31 stycznia 1996 r., III CRN 58/95, nie publ., wyrok SN z dnia 12 stycznia 2012 r., IV CSK 219/11, nie publ., wyrok SN z dnia 4 października 2012 r., I CSK 100/12, nie publ.). Podobnie wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 października 2013 r. (sygn. akt III CZP 58/13, OSNC 2014, Nr 6, poz. 62) stwierdzając, że powód może sformułować w powództwie żądanie ewentualne, na wypadek nieuwzględnienia przez sąd żądania głównego. Tożsame stanowisko wyrażono w wyroku z dnia 26 stycznia 1979 r. (Wyrok SN z 26.01.1979 r., IV CR 403/78, OSNC 1979, nr 10, poz. 193) gdzie wskazano, iż zgłoszenie żądania ewentualnego stanowi szczególny przypadek kumulacji przedmiotowej w procesie - mianowicie sąd orzeka o żądaniu ewentualnym wtedy, gdy oddali powództwo oświadczenie zgłoszone na pierwszym miejscu”.

Izba, kierując się powyższym stanowiskiem, pozostawiła zarzut, sformułowany przez odwołującego jako ewentualny, bez rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 557, 574 i 575 ustawy Pzp oraz § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r., poz. 2437).

Przewodnicząca: